

Pastelportret van een smikkelend kind

STAP 1

Ik zet de tekening op met een zacht houtskoolpotlood op een koel lichtblauw Art Spectrum Colorfixpapier. Dan begin ik met het opzetten van de donkerste kleuren. Bij het bepalen welke kleur ik moet hebben, maak ik steeds de keuze: is het een koude of een warme kleur? Ik begin met de hardste pastels en zet het niet massief op, laat ruimte voor de komende lagen. Zo ontstaat er uiteindelijk een optische menging in kleur.

Stap voor stap en laag voor laag vertelt Thea Gerritsen hoe zij het sprekende portret van Boris heeft gemaakt.

VOORBEREIDING

Het portret van Boris wordt naar aanleiding van de bovenstaande foto gemaakt. De keus valt op een pose die erg bij hem past. Hij houdt van lekker eten en kan zeer geconcentreerd ergens mee bezig zijn. Zijn zusje Shunita is geportretteerd in eenzelfde pose, zij was ingespannen aan het tekenen. Zo passen de portretten mooi bij elkaar. Weliswaar is de ene een staande rechthoek en wordt deze een liggende rechthoek, maar door de pose en het feit dat de kinderen naar elkaar zijn toegewend vormen de twee portretten een eenheid.

STAP 2

Ik zet meer kleur op, knijp mijn ogen steeds tot spleetjes om de details niet te zien. Dit helpt mij ook om de juiste toonwaarden te zien. Ik verdiep de kleuren, brengen meer streepjes aan en besluit tot een groene achtergrond. Dit vormt straks een mooi contrast met het rode T-shirt dat Boris draagt. Daarbij is groen Boris' lievelingskleur. Ik bouw de kleuren op met veel nuances, maar blijf nog steeds in de donkerste kleuren.

STAP 3

Het groen laat ik terugkomen in Boris' huid en kleding. Veel zie je er straks niet meer van maar het speelt zeker een bindende rol in het uiteindelijke resultaat. Ook zet ik nu wat lichtaccenten op. Ik verdiep de donkere kleuren, de streepjes maak ik in vele richtingen. Bij pastel werken de pigmentdeeltjes door de lagen heen, zolang je het niet massief opzet en niet met je vingers mengt. Ook gebruik ik nu de zachtere pastels.

STAP 4

Boris' rechterarm wordt langzaam maar zeker te dik, dit corrigeer ik. Tijdens het werken kijk ik vaak in een handspiegel naar mijn werk om mijn fouten te zien. Door het aanbrengen van steeds meer pastel veranderen je contouren en je 'tekening'. Iedere ochtend ga ik vijf minuten zitten kijken zonder te willen werken. Ik switch snel met mijn ogen links/rechts tussen werk en foto. Dit alles helpt je een frisse blik te houden. Naast de softpastels gebruik ik ook pastelpotloden.

Stap 5

Aan mijn handtekening kun je zien dat het naar mijn idee klaar is. Maar als ik het laat zien aan mijn broer en schoonzus, Boris' ouders, zeggen zij, weliswaar aarzelend, dat het prachtig is maar ... hen valt beiden als eerste zijn mond op. Wat, weten ze niet, maar er klopt iets niet. Ook dit geeft mij weer een frisse blik en na veel heen en weer kijken, zie ik dat ze gelijk hebben en ga ik weer aan het werk.

EINDRESULTAAT

Ouders moeten hun kind herkennen, kleine dingen die jij als schilder niet meer ziet, zien zij. Het moment dat je het eindresultaat laat zien is dus heel spannend. Het portret is geen kopie van de foto maar het moet wel echt hun kind ZIJN. Dat compliment krijg ik uiteindelijk en hoor dat ze vooral ook weg zijn van zijn handjes: echt Boris. Daarbij

heeft dit kind met zijn lievelingskleur mij geholpen mijn antipathie tegen groen te overwinnen! ■

Voor meer informatie:
www.theagerritsen.nl

Tekst en beeld: Thea Gerritsen

Eindresultaat
'Boris' (2008), pastel, 20 x 30 cm.

